

РЕШЕНИЕ
№153
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 31 май 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на осми май две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев
Емилия Иванова

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. №141** по описа за **2013** година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на **Д.Р.А. ***** против решение №146 от 21.02.2013 г., по описа на Районен съд - Перник постановено по н.а.х.д. №2028/2012 г., в частта с която е потвърдено наказателно постановление №2393/10 от 13.10.2010 г., издадено от Д.Р.И***, на длъжност Началник група в Сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР – Перник. На касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 150 лв. на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП и лишаване от право на управление на МПС за 1 месец.

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е неправилно, тъй като са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Съдържат се оплаквания за порочност на атакувания съдебен акт, които са основание за отмяна на въззивното решение, както и на наказателното постановление. Алтернативно се иска изменение на НП, като бъде приложена по-благоприятната според касатора норма на чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, след изменението на закона публикувано в ДВ бр.10/01.02.2011 г.

Ответникът по касационната жалба - ОД на МВР- Перник, сектор "ПП", редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по обжалването.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова дава заключение, че жалбата е неоснователна, и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила. Мотивирано поддържа становище за липса на по-благоприятен закон във връзка с нарушението извършено от А***.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания, след

преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Изложените от жалбоподателя доводи за атакуване решението на районния съд не се споделят от настоящия касационен състав.

Районен съд – Перник, на база на представените и събрани по делото доказателства е приел, че същите, преценени поотделно и в съвкупност са непротиворечиви и изясняват релевантните по делото обстоятелства. Въз основа на тях е намерил за безспорно установено, че на 30.09.2010 г. г. в 19:18 часа, движейки се в района на кв. „Бела вода”, жалбоподателят управлява МПС – лек автомобил с рег. № *** като при ограничение на скоростта от 50 км/ч, валидно за населено място се движел със скорост 83 км/ч, фиксирана с радар TR-4 № 101 и показана на водача с точна дата и час, като на водача е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

Вследствие на така установеното от фактическа страна и след проведено съобразно правилата съдебно следствие, Районен съд- Перник е намерил от правна такава, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е квалифицирал деянието като нарушение по чл.21,ал.1 от ЗДвП, като е наложил предвидената за него санкция чл.182, ал.2,т.4 от ЗДвП/отм./ АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения,във връзка с превишението на скоростта, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна.

Настоящият касационен състав споделя тази позиция на Районен съд- Перник.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районния съд не е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, да съставляват основания за касиране на въззивното решение. В изпълнение на задължението си да дири обективната истина съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от НПК, съдът е изслушал показанията на актосъставителя Б.Б.*** в хода на съдебното следствие, и както е преценил останалите представени по делото доказателства, ги е сметнал за достатъчни, за да се произнесе. Вследствие това описаното нарушение е прието за доказано относно неговото авторство, вината и самоличността на нарушителя, а актовете, в които това е обективизирано- за съставени от компетентни органи, в кръга на правомощията им, при спазване на законовите разпоредби. Така районният съд, в дирене на обективната истина и след прилагане на служебното начало по събирането на доказателства, е приел събраните такива за достатъчни и се е произнесъл с валидно, допустимо и законосъобразно решение.

Не се споделят и мотивите изложени в касационната жалба, че въззивният съд неправилно е приложил закона, тъй като не е съобразил наличието на по-благоприятна норма за нарушителя. Районният съдия правилно е приел, че не е налице изменение на ЗДвП, което е по благоприятно по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗАНН. Мотивите му са съобразени и с разпоредбата на §11 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата, обн. в ДВ бр. 10 от 01.02.2011 г., според която „*За нарушенията установени до влизането в сила на този закон се прилага досегашният ред*”. Целта на промените в ЗДвП, както правилно е отбелязано в атакуваното решение е намаляване броя на пътнотранспортните произшествия и жертвите на пътя, затова не може да се тълкува, че промяната на санкциите за нарушения на ЗДвП е с цел облагодетелстване на нарушителите. Така, че дори и в този смисъл, това не е по-

благоприятният закон. Поради това настоящият касационен състав не намира основание за изменение на решението и процесното НП.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, пороци, които да съставляват касационни основания за отмяна на потвърдителното решение на Районен съд - Перник не се установиха. Поради това атакуваният съдебен акт, в частта в която е обжалван, като правилен и законосъобразен, следва да бъде оставен в сила, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, **Административен съд - Перник**

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №146 от 21.02.2013 г., по описа на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №2028/2012 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/ 2./п/